

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی آموزش مثبت نگری مبتنی بر خیرباوری بر رضایت از زندگی و امیدواری زنان نابارور

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 17، شماره 66 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمانه شاهی صنوبری - کارشناس ارشد علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد-ایران

مجید معینی زاده - استادیار دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی فردوسی مشهد

حمید رضا آقا محمدیان شعریان - استاد گروه روان شناسی دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد-ایران.

اعظم نوفرستی - استادیار دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش مثبت نگری مبتنی بر خیرباوری بر رضایت از زندگی و امیدواری زنان نابارور انجام شد. در این پژوهش شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل ۳۰ نفر از زنان نابارور که در سال ۱۳۹۸ به کلینیک های ناباروری شهر مشهد مراجعه کرده بودند به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شده و در دو گروه آزمایش و کنترل (هر کدام ۱۵ نفر) قرار گرفتند. ابزار پژوهش شامل مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) و پرسشنامه امیدواری اشنایدر می باشد. آموزش مثبت نگری مبتنی بر خیرباوری در هشت جلسه برای گروه آزمایش اجرا شد. پرسشنامه ها قبل و بعد از آموزش در هر دو گروه تکمیل شد. به منظور بررسی میزان ماندگاری آموزش ارائه شده، یک ماه پس از آموزش، از هر دو گروه، مجدداً آزمون به عمل آمد. نتایج تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر حاکی از این بود که رضایت از زندگی و امیدواری در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل افزایش معنادار داشته است ($p < 0/05$)، و این نتایج تا یک ماه پس از مداخله نیز تداوم یافت. بنابراین آموزش مثبت نگری مبتنی بر خیرباوری یک روش موثر در افزایش رضایت از زندگی و امیدواری زنان نابارور است.

کلمات کلیدی:

مثبت نگری، خیرباوری، رضایت از زندگی، امیدواری، ناباروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595617>

